

प्रभूतम् । मध्यदिने यावद्दहानि पञ्च शिवा समीपे
नगरस्य यस्य । विरोति घातं विदधाति तस्य भयस्य
वर्द्धप्रभवं प्रभूतम् । पञ्चाक्षरात्मनि कथञ्चिद्देश क्रूरा-
रवा व्याहरते शृगाली । यस्यान्तिके तं बह्वी हठेन
हृष्यन्ति चौरा जनसन्निवेशे । स्थानस्य यद्योपगता
समीपं दिनानि पञ्चोच्चरति प्रभाते । स्वरेण रौद्रेण शृ-
गालभाषायां स्यात्तत्र हानिमेवती नराणाम् । सुरचित-
स्यापि मनुष्यलक्षैर्पांसस्य गोघ्नं हरणं विधत्ते । त्वयं
दिनानां दिवषावसाने शिवारटली परस्परसुरेण । दिक्षा-
रटली सकलास्त रौद्रं भ्रमत्यस्त्रिधा परितः प्रसरेत् ।
शृगालभाषायां सन्तु तद्ब्रवीति युद्धं महत्तमं महाभि-
घातम् । ज्वालं शिशुजलतिरोद्धनदा समाकुला
धावति या समन्तात् । कौमारस्य या जनयत्यक्षणात्
कुर्व्याच्छिष्या सा युवराजपातम् । रोमोद्धमं या जनयत्य-
क्षणात् फे दत्यतिक्रूररवा नराणाम् । मूलं पुरी-
षन्तु हरकुमाणं सा सर्वदा स्यादशिव शिवेह ।
तरङ्गिणीरोधवि सोम्यरूपास्त्रीन् पञ्च वा सुञ्चति
या निनादान् । शिवां शिवां तां नृपतित्वदातीं
वन्देत् देवीमभिवन्दनीवाम् । स्नानभूषो दिनमध्यभागे
मध्ये रजत्याः स्नन्दप्रदेहे । वा रौति तस्ये बलिमर्घ्य-
युक्तं भक्त्या प्रदद्याद् यदि भद्रमिच्छेत् । सर्वेषु कार्येषु
समुदातेषु बलिः शिवाया विनिवेदनीयः । गृह्णाति
वास्त्रान् विषयेऽभ्युपेत्य देवी बलिं जल्पति तत्र सिद्धिम् ।
कथ्यते बलिविधानमिदानीं शाकुनागममतेन शिवायाः ।
दिव्यभक्तबलिवाधितदोषं साधितास्त्रिचतस्रमुदातकार्यम् ।
मृत्यालयं ब्रह्महृदं प्रसंगानं चतुष्पथं मातृगृहं
जलान्तरम् । बन्ध्यावनिश्चरमेवमाद्या बलिप्रदानाय
मताः प्रदेशाः । तेषाञ्च मध्यादुचितप्रदेशे विधो-
षितं मण्डलिकं विदध्यात् । पौराणिकलोकपरी-
क्षितायाः सन्देहा गौरीमयमन्त्रोच्चात् । अत्यन्तजीर्ण-
देहावा बन्ध्यायाश्च विशेषतः । रोगार्त्तवस्त्रताया न
गौरीमयमाहरेत् । तस्मिन् विचित्रं विततं विदध्यात्
पिटाक्तवेनाष्टदन्तं मरोजम् । संपूजयेत् तत्र सुराधि-
पादीन् क्रमेण सर्वानपि लोकपालान् । मध्ये सुतेः
पञ्चभिरस्य मेता शिवाम्बिता पिण्मयी प्रसन्ना । पूज्या
शिवा सुप्रति भक्तियोगात् प्रभूतपुण्यालतभूपदीपैः ।
राज्यगुहोदनमात्रकुलस्य यावत्कृष्णिकासिधमदौः । संभ-
तिरल नरागमनात् बुद्धिमता बलिधर्मणि कार्या ।

प्राच्यादभीं वामचतुर्दशी वा संमन्य मन्त्रेण च सप्त
कत्वः । बलिं शिवाया निशि निचयेन दद्यान्मनुष्या
यदि भद्रमिच्छेत् ।

शिवालय न० शिव आलोचयेत् सखी-यच् । शृगाले चाराः ।

इत० । २२ कृतज्ञस्य शब्दः । २३ हादेवष्टके च पु० ।

शिवालु पु० शिवायावति सन्त-उन् । शृगाले राजनि० ।

शिवास्मृति स्त्री शिवायाः स्मृतियस्याः पू० । जयन्तीष्टके
शब्दच० तन्नामोच्चारणे हि जयन्तीनामकदुर्गायाः स्मर-
णमिति तस्यास्तयात्वम् ।

शिवाह्लाद पु० शिवमाह्लादयति आ+ह्लाद-णिच्-शप् ।

१३ कृच्छ्रे राजनि० । इत० । २२ तस्यलोके च ।

शिवाह्ला स्त्री शिवस्त्रेवाह्ला यस्याः । ब्रह्मजटाह्वरे राजनि० ।
इत० । २३ हादेवाह्लाते च ।

शिवि पु० शि-वि नि० न गुणः । १ हिंजपशौ त्रिका० । २ भू-
जंष्टके २३ शीनरराजसुते नृपभेदे च भेदि० ।

शिविका स्त्री शिवं करोति शिव+णिच्-सुन् चत इत्यम् ।
यानभेदे (हुन्ती) क्मरः ।

शिविर न० शो+किरच्-बुक् च । षटके सैन्यनिवासस्थाने ।

शिविरलक्षणसूक्तं यथा

“शिविरं परिखायुक्तञ्चैः प्राकारवेष्टितम् । युक्तहादश-
हारश्च सिंहद्वारपुरस्कृतम् । युक्तं चित्रैर्विचित्रैश्च
लज्जिमैश्च कपाटकैः । निषिद्धद्वारहितं प्रसिद्धैश्च
पुरस्कृतम् । सुलक्षणं चन्द्रवर्धं प्राङ्मुखञ्च तथैव च ।
तत्र विहितनिषिद्धद्वारादि यथा “आन्त्रमे नारिकेलस्य
नृहिणाञ्च घनप्रदः । शिविरस्य यदोगाने पूर्वं पुत्र-
प्रदस्तथा । सर्वत्र मङ्गलार्हं च तदराजो मनोहरः ।
रसाललज्जः पूर्वकिञ्चुपां सम्पत्प्रदस्तथा । शुभ-
प्रदस्य सर्वत्र सुरकारो ! निशामय । बल्लस्य घन-
सखैव जम्बीरो बदरी तथा । प्रजाप्रदस्य पूर्वस्मिन्
दक्षिणे धनकस्तथा । सम्पत्प्रदस्य सर्वत्र यतो हि वर्द्धते
गृही । जम्बुद्वयस्य दक्षिणः कदल्याम्नातकस्तथा ।
दम्बुद्वयस्य पूर्वस्मिन् दक्षिणे मिल्नदस्तथा । सर्वत्र शुभ-
दक्षैव धनपुत्रशुभप्रदः । हर्मप्रदो गुणकश्च दक्षिणे
पश्चिमे तथा । ईशाने सुखदक्षैव सर्वत्रैव निशामय ।
सर्वत्र चम्पकः सुखो भुवि भद्रप्रदस्तथा । खलानुवापि
कुष्माण्डं सायाम्बुच सुकासकः । खजुरी कर्कटी
चापि शिविरे मङ्गलप्रदाः । वायूकः कारवेण्यश्च वाक्ता-
कश्च शुभप्रदाः । । चताफणञ्च शुभदं सर्वं सर्वत्र निशि-